

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ ΚΑΛΙΤΕΡΑΣ ΖΩΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΑΜΠΑΡΑ

Ἀπὸ ὅ,τι παρατηρεῖται σήμερον εἰς τὰς ὄρεινὰς Κοινοτήτας διαπιστοῦται ὅτι ἡ τάσις πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ χωριῦ σημαντοῦται ἔντονος μεταξὺ ἐκείνων ἐκ τῶν κατοίκων, οἵτινες ἀποκοτοῦν μίαν ἀξίολογον οἰκονομικὴν εὐχέρειαν καὶ μεταξὺ ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους ἡ παραμονὴ στὸ χωριὸν, ἐλλείψει ἐπαρκούς κλήρου καὶ ζωϊκοῦ παραγωγικοῦ κεφαλαίου, δὲν ἐξασφαλίζει δυνατότητα ζωῆς.

Μονιμώτεροι κάτοικοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μίαν σύνθεσιν ἐκμεταλλεύσεως γεωργοκτηνοτροφικῆν, ἥτις τοὺς ἐξασφαλίζει τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ ἡ ὁποία, ὡς ἐκ τῆς συνθέσεώς της, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἐκτὸς τοῦ χωριῦ.

Οἱ ἔχοντες ἢ ἀποκτῶντες ὁποσδήποτε π.χ. διὰ τῆς μεταναστεύσεως ἢ ἄλλως πως ἐν ἀξίολογον κεφάλαιον ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ χωριὸν, διότι ἔλκονται ἀπὸ τοὺς ἀνεπαρκέστερους ὅρους ζωῆς, ποὺ προσφέρουν σήμερον τὰ ἀστικά κέντρα. Ἀκόμη καὶ τὰ κεφάλαιά των δὲν τὰ διαθέτουν πρὸς ἀξιοποίησιν τῆς πατρικῆς των περιουσίας ἀλλὰ εἰς ἄλλας τοποθετήσεις, διότι αἱ τελευταῖαι εἶναι πλέον παραγωγικαί, ὑπὸ τὰς σημερινὰς τοὐλάχιστον συνθήκας.

Οἱ μὴ ἔχοντες περιουσίαν ἢ κατέχοντες ἀνεπαρκῆ τοιαύτην ἀπομακρύνονται, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης, προσωκαίρως κατ' ἄρχην καὶ μονίμως βραδύτερον.

Ἡ ἄρσις τῶν αἰτίων, ἅτινα γεννοῦν τὰς τάσεις τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ὄρεινῶν ἐκ τῶν ἐστιῶν των θὰ δώσῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ ὑπάρχον καὶ καθημερινῶς καθιστάμενον ὀξύτερον πρόβλημα τῆς μετοικεσίας τῶν κατοίκων τῆς ὄρεινῆς ἰδίᾳ ὑπαίθρου εἰς τὰς πόλεις, ὅπου κατὰ κανόνα ἀπασχολοῦνται διόλου ἢ πολὺ ὀλιγότερον παραγωγικῶς. Πέραν αὐτοῦ ὅμως ἂν καταστήσῃ καὶ τὴν ζωὴν τῶν μονιμωτέρων κατοίκων μᾶλλον

εὐχάριστον καὶ θὰ τοὺς συνδέσῃ περισσότερο μὲ τὴν ἀγροτικὴν των ζωὴν.

Τὸ πρόβλημα εἶναι προφανῶς πολυσύνθετον καὶ ἔχει πολλὰς πλευράς.

Ἐν τοῖς κατωτέρω ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξαρῶμεν τὰς κυριωτέρας καθ' ἡμᾶς προϋποθέσεις, ἐφ' ὧν πρέπει νὰ συγκεντρωθῇ ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ταχεῖα καὶ καθολικὴ κινητοποίησις τοῦ δυναμικοῦ τοῦ χώρου πρὸς ἄρσιν τῶν αἰτίων τῶν ἀναφερθεισῶν τάσεων.

Αἱ προϋποθέσεις αὗται εἶναι αἱ κάτωθι:

Ι) Ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ταχεῖα καὶ πλήρης διάσχισις τοῦ ὄρεινῶν χώρου καὶ ἡ σύνδεσις τῶν Κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν δι' ἀμαξίτης ὁδοῦ.

Εἶναι καταφανὴς ἡ σημασία τῶν δρόμων, οἵτινες σὺν τοῖς ἄλλοις, θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὰ κέντρα καταναλώσεως καὶ θὰ καταστήσουν οὕτω δυνατόν τὴν κατάλληλον καὶ ταχεῖαν προσαρμογὴν τῆς ἀγροτικῆς ἐκμεταλλεύσεως πρὸς τὰς ὑφισταμένας ἐδαφοκλιματικὰς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος.

Σήμερον ἡ ἀγροτικὴ ἐκμετάλλευσις εἶναι προσηρμοσμένη ὀλιγότερον πρὸς τὰς ἐδαφοκλιματικὰς δεδωμένα τοῦ ὄρεινῶν περιβάλλοντος θὰ ἀπαγκιστρώσῃ αὐτὴν ἀπὸ τὸ ἀναχρονιστικόν σύστημα τῆς σχεδὸν κλειστῆς οἰκονομίας ποῦ σήμερον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἕττον ἐπικρατεῖ, θὰ καταστήσῃ τὴν παραγωγὴν ἀντικείμενον ἐμπορίου καὶ θὰ αὐξήσῃ τὴν ποσότητα αὐτῆς καὶ θὰ βελτιώσῃ τὴν ποιότητά της.

Θὰ ὑποβιβάσῃ τὸ κόστος, θὰ καταστήσῃ δυνατόν καὶ τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν δασῶν μας καὶ θὰ ὑποκινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον